

[Duetoff]

»De internationale aspekter ved energiforbrug og miljø og det tættere internationale og europæiske samarbejde, ikke mindst i EF, må ligeledes indgå i vurderingen af energiafgifternes udformning.«

Senere står der:

»Regeringen lægger vægt på, at en omlægning af energiafgiftssystemet ses i et internationalt perspektiv, herunder udviklingstendenserne i de øvrige EF-lande. Det gælder navnlig i forbindelse med hensynet til erhvervslivets konkurrenceevne over for udlandet.«

Jeg kan ikke opfatte det anderledes end en accept af, at vi skal tale om energiafgifter i EF. Jeg glæder mig dog over det. Min bemærkning var en ros til regeringen, for jeg mener, det værste, der sker, faktisk er, at vi i Danmark glemmer at være med i diskussionen, indtil vi bliver tvunget af en enighed blandt de andre EF-lande. Så det var en ros til ministeren, at ministeren pludselig havde skiftet holdning, og det glædede mig meget.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge Venstres og De Konservatives ordførere, om de ikke opfatter dette afsnit i handlingsplanen som et led i en EF-harmonisering. For det kan da godt være, at de ikke gør det, og så må jeg da sige, at så er ministeren jo på sikker grund.

Men jeg kan ikke forstå, hvis Venstre og De Konservative ikke ligesom vi andre skulle vide, at en EF-harmonisering er undervejs, og at det faktisk også er den accept, der står i handlingsplan »Energi 2000«.

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne fortsætte diskussionen med ministeren om basisforløbets forudsætninger lidt. Jeg vil citere, hvad der står på side 45 i planen om vindmøllerne:

»På elproduktionssiden forudsættes vindudbygningen videreført, dog på et lavere niveau end i dag. Med uændrede regler for tilslutning af private møller regnes med, at der i privat regi udbygges med en vindmølleeffekt på 25 MW pr. år frem til år 2010 og herefter en årlig tilgang på 15 MW. Der er ikke i basisforløbet forudsat nogen særlig udbygning med havbaserede vindmøller, ligesom der ikke er indregnet elværksmøller ud over de allerede aftalte 100 MW.«

Det er ikke et særlig ambitiøst udgangspunkt at sammenligne udviklingen i øvrigt med, og

derfor vil jeg altså fastholde den påstand, at basisforløbet er indrettet sådan, at det har været muligt at få handlingsplanen til at se meget progressiv ud. Det har vi heller ikke så meget imod; jeg synes bare ikke, at det skal forbigås i tavshed.

Så har jeg til fru Else Theill Sørensen og andre, der har været inde på det, en bemærkning om miljøafgifter, som afspejler det enkelte brændsels miljøegenskaber. Det er en tanke, der virker umiddelbart tillokkende, men allerede ved bemærkningen på side 75 i rapporten kan man se, at det ikke bliver så nemt, nemlig den bemærkning, der taler om, at man jo må lave en refusionsordning ved røggasrensning. For det er jo ikke brændslet. Brændslet repræsenterer jo ikke i sig selv en eller anden definitiv miljøprofil; det er måden, man bruger det på, om man renser osv. Altså det er forkert at, havde jeg nær sagt, dæmonisere de enkelte brændselstyper; det er måden, man bruger dem på.

Fortsat er det sådan, at det største miljøproblem, vi har i energipolitikken i Danmark, er de 100.000 boliger i København, som ikke har centralvarme. Og det næststørste miljøproblem, vi har i energipolitikken i Danmark, er, at det tager så lang tid, som det åbenbart gør, førend man får fjernvarmedækket Vanløse, Brønshøj og Husum. Vi har varmen i forvejen, vi har lavet grundinvesteringerne. Det drejer sig simpelt hen om, at mener man al snakken om Brundtlandrapporten alvorligt, så er det på de to punkter og i den rækkefølge, der skal sættes ind.

Det var i hvert fald Brundtland-forkert adfærd, da Folketinget i slutningen af 1987 fritog petroleum i dunke for afgift, for det var et skridt tilbage og ikke et skridt frem i retning af at etablere sådanne relationer mellem forskellige brændselspriser for folk, som gør, at man tilskyndes til at gøre det rigtige.

I øvrigt mener vi, der skal laves en differentiering på indsatsen i forhold til isolering osv. Vi skal ud i hverken/eller-området zone 4 og gøre en særlig indsats dér, og ikke så meget dér, hvor vi har overskudsvarme tilbage.

Endelig en bemærkning om energiforskningen. Det er gode og rigtige ord, der er om energiforskningen, men der er jo for få penge. Jeg synes også, man skal imødekomme en del af de bemærkninger, der har været fra industriens side om at få energiforskningsaktiviteten drejet